

Κουτλού Ανταλί: Μια προσφορά στο βωμό της Κυπριακής Ανεξαρτησίας

Λίγοι άνθρωποι θα ήταν έτοιμοι να πεθάνουν για την ανεξαρτησία της Κύπρου, αν και αρκετοί έδωσαν τη ζωή τους για την Ένωση με την Ελλάδα. Και παρά το σύνθημα, που κυριάρχησε κάποτε ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους «είτε διχοτόμηση είτε θάνατος», δεν είναι γνωστό αν κάποιοι Τουρκοκύπριοι θα έδιναν τη ζωή τους για τη διχοτόμηση. Ωστόσο οι λίγοι που πλήρωσαν με τη ζωή τους την αφοσίωσή τους στην ανεξαρτησία της χώρας μας ήταν Τουρκοκύπριοι.. Τελευταίος ο Κουτλού Ανταλί, που δολοφονήθηκε το βράδυ της 6^{ης} Ιουλίου του '96.

Ο Κουτλού Ανταλί γεννήθηκε στη Λευκωσία το '35. Ωστόσο μεγάλωσε στην Αντάλυα της Τουρκίας, όπου είχε μεταναστεύσει η οικογένειά του, μέχρι που γύρισε στην Κύπρο το '54. Δούλεψε στη δημόσια υπηρεσία, όμως μεγάλο μέρος του χρόνου του το αφιέρωνε στο γράψιμο. Εξέδωσε διάφορα περιοδικά, ενώ το '63 εξέδωσε το βιβλίο του «Dağcıκ» (Η Βούρκα), που αφορούσε το λαϊκό πολιτισμό και τις συνήθειες των Τουρκοκυπρίων. Ταυτόχρονα δημοσιογράφησε στις εφημερίδες Söz, Ortam, Kıbrıs Postası και Yeni Düzen. Ασχολήθηκε επίσης με την ποίηση. Μάλιστα ένα από τα ποιήματά του, το «Στις ακτές τις Κερύνειας», μεταφράστηκε και στα ελληνικά. Αξίζει ίσως να μεταφέρουμε εδώ μερικά αποσπάσματα, που δείχνουν την αγάπη του Ανταλί για τη χώρα μας και τις αναζητήσεις του.

Ελιές μεγάλες και λαδερές
καρπίζουν στα χέρια της μικρής χωριατοπούλας

καθώς η Κύπρος μου στους αιώνες

Ύστερα με χαϊδεύει η αύρα της θάλασσας

ύστερα η φωνή της ελευθερίας πλησιάζει

ύστερα καθώς δίνω τον εαυτό μου
στη δική μου πατρίδα
ελευθερώνομαι.

Τα όνειρα είναι δυνατά
σαν το Κάστρο της Κερύνειας

Κάτω στο μώλο περιμένουν
με ανοικτές αγκάλες
τον αγαπημένο

εκκλησιές με σιωπηλές καμπάνες
βάρκες που σταμάτησε ο βοριάς
και τα πανιά τους πέσαν

Άδειος ο Ζέφυρος κι ο Παχύαμμος
κι η θάλασσα κακοφανισμένη

Σταματημένος ο αέρας στο Μπέλλα-Παίς

Γίνομαι πόλη που διψά για την ειρήνη

Γίνομαι γη που καρπίζει ελιές
και σοδειά του ανθρώπου της δικής μου πατρίδας

Γνωρίζω ότι αυτό είναι το χέρι της πατρίδας μου

Γνωρίζω ότι αυτός είναι ο αγέρας των βουνών μας

Έγινε η χωριατοπούλα με τις πλεξούδες
καθώς το εφτάκαρπο της γης μου
ρόδο του βουνού
έγινε η μυρωμένη Κερύνεια.

Ο Ανταλί αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στην ειρήνη και τη δημοκρατία και στην προσπάθεια δημιουργίας κυπριακής συνείδησης. Μεταξύ άλλων απέδιδε την έλλειψη κυπριακής συνείδησης στο ότι η Κύπρος δεν είχε δικό της Εθνικό Ύμνο, χρησιμοποιούσε την ελληνική και την τουρκική σημαία και γιόρταζε τις ελληνικές και τις τουρκικές εθνικές γιορτές, αντί νάχει τις δικές της.

Τα πολιτικά του άρθρα ήταν μια διαρκής επιχειρηματολογία για την ειρήνη και τη συμφιλίωση ανάμεσα στις δύο κοινότητες εξού και δεχόταν τη μια μετά την άλλη τις απειλές για τη ζωή του από τους εξτρεμιστές. Από την εργασία του ως Διευθυντής του Τμήματος Ταυτοτήτων, εξαναγκάστηκε να αφυπηρετήσει πρόωρα.

Τέτοια εποχή, πριν πέντε χρόνια, ο Κουτλού Ανταλί δολοφονήθηκε έξω από το σπίτι του. Οι δολοφόνοι του ποτέ δεν αποκαλύφθηκαν, ενώ οι

συγγενείς του κατέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ιδρύοντας ταυτόχρονα το Ίδρυμα Κουτλού Ανταλί, για να διαδώσουν τις ιδέες του, που όπως οι ίδιοι πιστεύουν δεν μπορούν να πεθάνουν.

Ο Ανταλί πέθανε για τη χώρα μας και την ανεξαρτησία της. Σ' όλη του τη ζωή αγωνίστηκε με πάθος για να φέρει την ειρήνη στην κοινή μας πατρίδα και να καλλιεργήσει τη συμφιλίωση ανάμεσα στις δύο κοινότητες, πηγαίνοντας κόντρα στη μισαλλόδοξη και διχοτομική πολιτική της Τουρκίας και της Τουρκοκυπριακής ηγεσίας.

Εκείνο που κάμνει ξεχωριστή την προσφορά του Ανταλί, δεν είναι μόνο οι αγώνες και η συνέπειά του για μια ανεξάρτητη Κύπρο αλλά το ότι συνέχισε να παλαίει σ' ένα καθεστώς που δεν ανεχόταν την έκφραση της ελεύθερης σκέψης, όπου δεχόταν τη μίαν απειλή μετά την άλλη και όπου ήξερε ότι ανά πάσαν στιγμή θα μπορούσε να χάσει τη ζωή του.

Αν θέλουμε να είμαστε σωστοί, όσοι από μας πιστεύουμε πάντα στην ανεξαρτησία της χώρας μας, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι λίγοι, πάρα πολύ λίγοι επέδειξαν, στο σύντομο βίο της ανεξαρτησίας της χώρας μας, την αφοσίωση και την αυταπάρνηση του Ανταλί.

Εμείς εκτιμούμε τη θυσία του και εκφράζουμε τη βαθιά μας ευγνωμοσύνη στον άνθρωπο που έδωσε τη ζωή του, στην προσπάθεια της πολιτικής επιβίωσης και της διασφάλισης της ανεξαρτησίας της χώρας μας.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
5.7.2001